

"INSUPORTABLES" pàg 18
La UPC farà un estudi de les males olors a Mollet, la Llagosta i Santa Perpètua

GRANOLLERS pàg 10
Marina Navarro, l'alumna prodigi que opta al Nobel júnior per l'estudi de l'aigua

líniavallès ^{24 anys}

7/6/2024 · Núm. 895 · liniavalles.cat

L'històric Llevant Teatre de Granollers abaixa la persiana

L'Ajuntament el tanca per l'elevat cost d'unes obres que s'hi han de fer per llei i ERC demana alternatives pàg 10

Pas inèdit

Caldes vol demandar l'Estat per l'espoli franquista pàg 3

SANT FOST pàg 15

El pou de glaç més gran d'Europa llangueix per la manca de manteniment

MOLLET pàg 11

Victòria a la García Lorca: l'educació especial s'hi queda

SANTA PERPÈTUA pàg 17

La riera Seca ja està recuperada del vessament

Foto: Ajuntament de Caldes de Montbui

Espai Empodera't

ESPAI DE VIDA CONSCIENT A MOLLET DEL VALLÈS

- IOGA
- PILATES
- HIPOPRESSIUS
- COACHING
- SUPORT A L'EMBARÀS I EL POSTPART
- OSTEOPATIA ADULTS I INFANTS
- NUTRICIÓ NATURAL
- ACUPUNTURA
- PSICOLOGIA

Informa't de les activitats i professionals al teu servei

info@espaiempodera't.cat
Whatsapp 93 130 69 22

Av. Llibertat, 59 (despatxos) Local 1
Mollet del Vallès

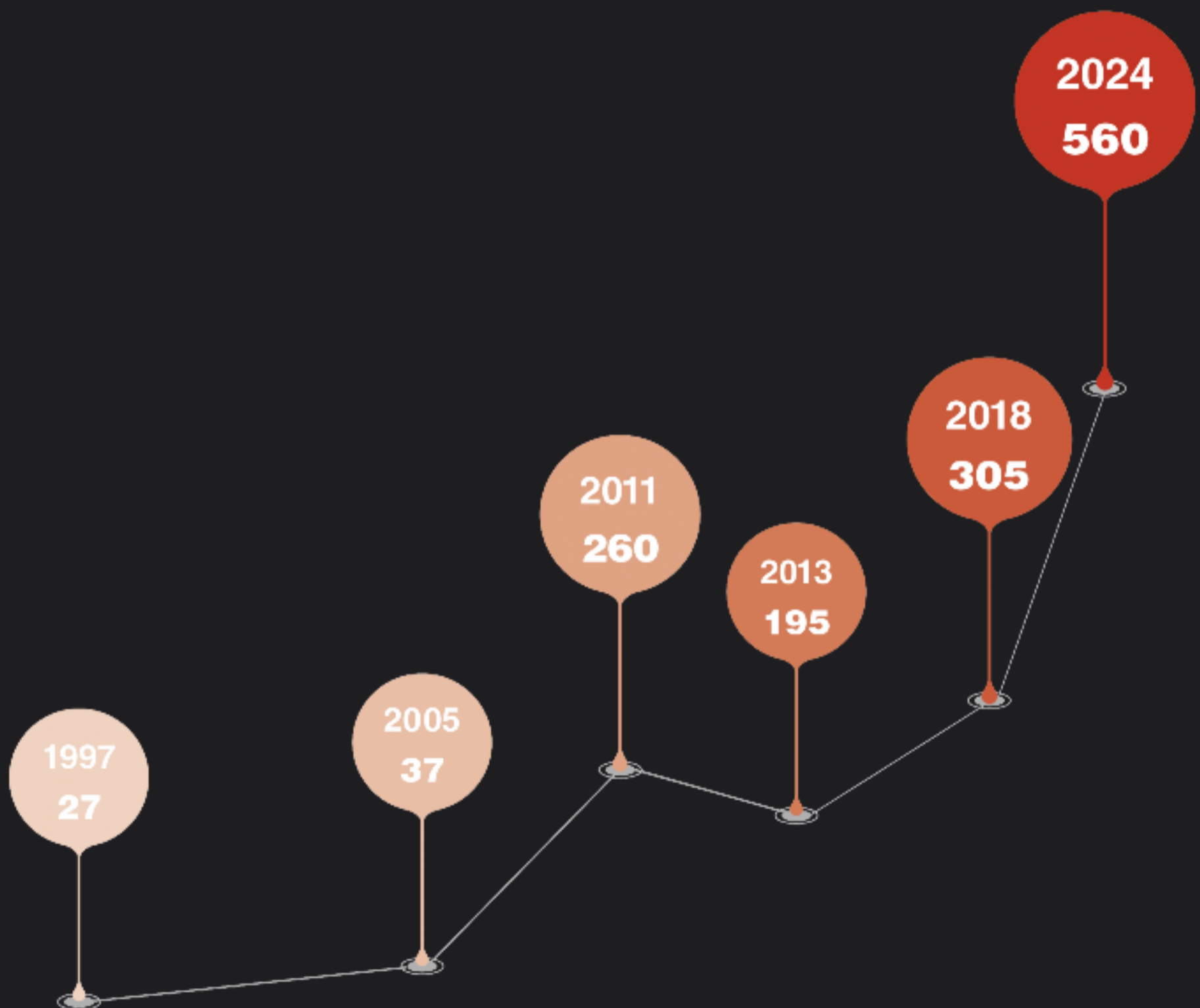
@espaiempodera't

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 560 mitjans associats

Reparant els danys de l'espoli

» Caldes de Montbui presenta les conclusions d'un estudi pioner sobre les confiscacions franquistes
 » L'Ajuntament estudia presentar una demanda "inèdita" contra l'Estat per recuperar els diners robats

Olga García
CALDES

La dictadura franquista va marcar un abans i un després en la vida de moltes famílies i en la història de molts municipis, no només per la repressió política i social que va acompanyar aquest període, sinó també per l'aspecte econòmic. Si bé és cert que el que ha perdurat en la memòria com la cara més dura del franquisme han estat les execucions, la privadesa de llibertats i la persecució als desafectes al règim, l'espoli de béns immobles, documentals i econòmics va ser una pràctica habitual que va afectar molts ciutadans, empenyent-los a la pobresa més profunda.

El cas de Caldes de Montbui és destacat en aquest sentit, ja que quan el gener del 1939 les tropes franquistes van arribar al poble, el nou Ajuntament va castigar durament, mitjançant l'espoli, els particulars i entitats que considerava contraris als ideals franquistes. Davant d'aquest pretext, i amb l'objectiu de documentar els efectes que va tenir aquella acció al municipi, el maig del 2021 s'aprojava fer l'estudi *Les víctimes de l'espoli franquista a Caldes de Montbui, 1939-2023*, de la doctora en Història Contemporània Neus Moran, que ara ha culminat. El consistori avançava les conclusions el 27 de maig en una roda de premsa i ja avisa que estudia denunciar l'Estat per recuperar els diners robats pels franquistes.

En relació amb el retorn de les 70.000 pessetes que es calcula que van ser robades, l'Ajuntament ja ha iniciat les converses per posar una demanda inèdita que serveixi per denunciar l'Estat per aquest espoli franquista. Compten amb el suport de l'ad-

Imatge del Sindicat Agrari la Caixa Rural de Caldes de Montbui, que va ser una de les principals víctimes de l'espoli al poble. Foto: Arxiu Museu Thermalia

vocat Daniel Vallès, professor de Dret a la Universitat Autònoma de Barcelona, que en la roda de premsa assegurava que "és un tema difícil i complicat des del punt de vista processal". "La recent llei de memòria democràtica del 2022 sembla que podria obrir una porta a un possible rescabament, sobretot dels béns mobles, però és possible que no s'arribi a una sentència favorable", explicava.

Sigui com sigui, Vallès valorava positivament aquest pas inèdit per tot el que significa. "Mai havíem obert un meló com aquest ni a Caldes ni enlloc; als pobles i ciutats no es parla del tema per una por que remou i que va ser instal·lada a través de la repressió durant dècades", apuntava el batlle, Isidre Pineda. Per això, assegurava que, independentment dels resultats que aconseguixin amb el llarg procés que ara comença, tot plegat "representa un abans i un després en aspectes de memòria democràtica, no només a Caldes, sinó a tot el món local".

L'ESPOLI, EN XIFRES

Sobre l'estudi, Carme Germà, regidora de Patrimoni i Memòria Local, recordava durant la roda de premsa que es tracta d'un informe avalat per la comunitat acadèmica que "ha permès identificar i documentar quins béns es van requisar, com es van requisar i, en alguns casos, determinar quin ha estat el destí d'aquest patrimoni". Per fer-ho, la investigació es va dividir en dues parts: primer, en les confiscacions a entitats i indústries locals i, després, en l'espoli a particulars.

Concretant més sobre l'estudi, la doctora Moran explicava que "es van identificar cinc indústries espoliades": un taller de cistelleria, una fàbrica de licors i celler, una impremta i litografia, un taller i fàbrica d'armaments i una foneria i fàbrica col·lectivitzada d'armaments. Mentrestant, pel que fa a les persones, la historiadora apuntava que ha identificat 55 veïns, 45 homes i 10 dones, que van ser víctimes directes de l'espoli, i que ha localitzat

més de 180 procediments judicials militars oberts al poble i 29 expedients de responsabilitats polítiques. Són xifres extrems a partir de les sentències dels mateixos procediments judicials i de les denúncies que enviava l'Ajuntament als militars i al Tribunal Regional de responsabilitats polítiques, a qui assenyalava els calderins desafectes al règim.

REACCIÓ MUNICIPAL

Amb aquesta informació al damunt de la taula, la regidora Germà anunciava que des de l'Ajuntament tiraran endavant "accions institucionals locals per a la restitució del patrimoni confiscat durant el règim". En concret, avançava que es farà a través de dues línies de treball principals.

La primera serà obrint una oficina d'atenció a les víctimes calderines de l'espoli franquista. "El nostre objectiu és posar a disposició de la ciutadania aquesta informació inèdita i pionera", deia l'alcalde durant la roda de premsa. "Volem trencar el si-

lenci, que se'n parli, i per això l'Ajuntament obrirà a Thermalia aquesta oficina per atendre tots els que vulguin revisar els expedients que els puguin afectar", afegia. Amb aquestes dades al seu abast, els veïns podran decidir si volen o no emprendre processos legals per recuperar el patrimoni espoliat a les seves famílies i, en el cas que ho facin, l'oficina els oferirà suport i acompanyament jurídic.

Pel que fa a la segona via d'actuació, consistirà a reclamar el retorn de les aproximadament 70.000 pessetes de l'època espoliades dels comptes municipals, del menjador popular infantil i del Sindicat Agrari la Caixa Rural. "Considerem que eren diners de Caldes", deia l'alcalde.

Per recuperar-los, el batlle avançava que el primer que faran serà encarregar un estudi econòmic per veure quina seria la quantitat econòmica a la qual equivalen aquests diners avui dia i plantejar una possible demanda judicial.

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **líniavallès**

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

La lupa

Un any de paràlisi

per Jordi Seguer (ERC Paretts)

Foto: Jordi Seguer

Avui 28 de maig es compleix un any de les darreres eleccions municipals on la candidatura d'Ara Paretts assolí una victòria històrica amb 2.423 vots i 7 regidors i regidores.

Un triomf inèdit que no va permetre el canvi en el govern per dues raons, per una banda, perquè per un nombre molt ajustat de vots les forces de l'oposició no van poder sumar la majoria absoluta i de l'altra perquè la candidatura que des del 2015 sempre havia defensat acabar amb el 'cortijo' va preferir continuar formant part d'aquest 'cortijo'.

Legítim sí, respectable també, coherent segurament no pel discurs tan repetitiu contra els governs socialistes i de pura ideològica en els seus principis que durant tant de temps vam escoltar de la cap de l'oposició fins al 2019.

Molta de la ciutadania ens fa arribar cada cop amb més intensitat la sensació que aquest govern que va aconseguir una pròrroga, *in extremis*, no té cap rumb, no té lideratge.

A nosaltres no ens sorprèn, de fet, ja sabem que no haver assolit el canvi el 2023 ens portaria quatre anys de desgovern, de deixadesa total, de la política dels de sempre, d'anar fent, qui dia passa any empeny, de la política d'aparador centrada a fer veure a través de la fotografia i la propaganda tot allò que realment són mancances evidents del govern paretà.

En aquest primer any han estat incapaços de resoldre l'avaria de la piscina municipal coberta, que continua tancada, les obres a la residència i centre de dia encara no han conclòs. Ens hem trobat amb

una fuga a la nova piscina d'estiu sumat a alguns desperfectes.

Moltes de les seves promeses electorals s'han esfumat i pel contrari ens han incrementat la pressió fiscal: 50% de la taxa de residus, 4% de l'IBI i 10% a les escoles bressol municipals, amb quota encoberta a I2, a la piscina descoberta o un 7% a la taxa de l'aigua.

Hi ha la sensació generalitzada que a Paretts cada cop hi ha més pressió fiscal i, en canvi, els serveis van a pitjor, fa temps que s'imposen les retallades. Paretts necessitava un govern que liderés i es plantés davant les altres administracions i evitar fer un paper galdós en la gestió de la supressió de les línies de bus que, per sort, ja està en vies de solució, o en les obres de l'estació de tren.

És per això que un any després continuem defensant amb fermesa la necessitat d'entomar, debatre i escriure el futur del nostre poble. Un any després, creiem que és més necessari que mai una renovació de forces i de lideratges, un cop de timó valent per posar en el punt de mira nous reptes que han de modernitzar i fer avançar el nostre poble.

Què hem fet nosaltres aquest any des de l'oposició? Doncs portar les demandes de la ciutadania de carregar al plenari, defensar-les i pressionar per resoldre problemàtiques enquistades com el soroll de les pistes de pàdel, els degotalls de la coberta de la residència o la manca d'aire condicionat, exigir la reparació de la piscina coberta o denunciar que s'està incomplint l'acord marc d'I2 en les escoles bressol municipals.

Tanmateix, hem defensat els interessos de Paretts davant d'altres institucions públiques. Per això hem aconseguit que per primera vegada la Generalitat promogui l'habitatge públic de lloguer en els terrenys del plàtan i apostar per la construcció de més HPO en altres zones del municipi. Ho hem fet pensant en el benestar general, en el nostre jove, en la gent gran. De la mateixa manera que ho vam fer quan vam assolir l'acord per renovar el CAP o el conveni per construir l'institut escola, un projecte que acumula massa retard.

Lluny de conformar-nos i de defallir amb aquesta situació, els regidors i regidores d'Ara Paretts Pel Canvi hem continuat treballant a peu de carrer per plantar cara a totes les decisions d'un govern que està massa a la defensiva i en moltes ocasions fa d'oposició de l'oposició i cau en un dels seus paranys: la manca de transparència i el menysteniment constant d'aquell qui no pensa de la mateixa manera.

No s'adonen que quan ho fan deixen fora a milers de paretans i paretanes que van anar a les urnes demanant un canvi en les maneres de gestió i malauradament el govern no ha entès res del que va passar el 28 de maig de 2023.

En qualsevol societat democràtica, govern i oposició treballarien de manera conjunta cercant grans consensos en qüestions cabdals del poble.

A Paretts, i vist el que ha passat en els darrers plens, hi ha una resistència a arribar a grans acords per fer avançar el municipi.

Una llàstima perquè Paretts hi surt perdent.

Aquí es piula

Tuits en paper

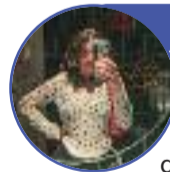
@EnricJuliana

Després de sis manifestacions consecutives a Madrid contra la llei d'amnistia, el PP de Feijóo encén una espelma a Carles Puigdemont perquè els concedeixi la gràcia d'una moció de censura. Sens dubte, Espanya és un lloc únic a la plataforma continental euroasiàtica.

@isaacalbert

De les eleccions europees sempre es diu que interessin poc, i són els mateixos partits que, amb temes locals, pensant que agraden més i s'entendran millor, desvirtuen el que realment representen quan arriben a Europa. Després arriben les sorpreses quan es fa política europea, que se'n fa i molta.

@julsabata

Si us plau, ara que ve l'estiu no feu ni un vídeo turístic més, no recomaneu llocs a TikTok, no feu llistes de bodegues, no feu vídeos de cales de la Costa Brava, no feu virals llocs d'estiu... Aneu als llocs, gaudiu-los, descobriu-los i no contribuïu a la gentrificació.

@XSalaimartin

Vaja... Els tatuatges (que contenen químics carcinogènics) augmenten el risc de limfomes malignes un 21%. Ho diu un estudi de control aleatori fet entre 11.905 individus. Sembla un informe seriós. Em pregunto si algun dia tractarem els tatuatges com tractem el tabac.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Aj. de Caldes

L'Ajuntament de Caldes de Montbui ha tirat endavant un estudi inèdit sobre l'espoli franquista al poble. Amb la informació recopilada demanarà a l'Estat els diners espoliats i obrirà una oficina per atendre els afectats.

pàgina 3

FSM

Els treballadors de l'Hospital de Mollet, que gestiona la Fundació Sanitària Mollet, s'han tornat a queixar de les seves condicions laborals i han lamentat que el centre continuï sense solucionar les mancances ja plantejades fa dos anys.

pàgina 11

UPC

La Universitat Politècnica de Catalunya tirarà endavant un estudi que servirà per posar fi a les males olors que afecten el Baix Vallès. En concret, detallarà d'on provenen i determinarà si aquestes males olors són nocives o no.

pàgina 18

El + llegit

líniavallès.cat

- 1 *Una nau industrial de Granollers amagava 500 quilos de cocaïna*
- 2 *Mango contractarà 200 persones al centre logístic de Lliçà d'Amunt*
- 3 *Granollers perd un referent cultural: tanca el Llevant Teatre*
- 4 *Pas definitiu al Baix Vallès contra les males olors: la UPC analitzarà el seu origen*
- 5 *La multinacional Elis obre una nova planta a Granollers*

Safata d'entrada

Oportunitats

per Albert Rodríguez

Foto: Laura Alcalde/ACN

La vocació majoritària superadora de l'Antic Règim de la societat catalana és anàloga a la d'algunes d'europes, amb aparició progressiva i sinèrgica de valors i assoliments, i personalment com a oportunitats i drets: ciutadania (i sufragi), predomini capitalista industrial (principat), adequació dels components i més riquesa i comerç, administració pública acoblada a la societat, solidaritat material dins i entre categories de població, instrucció pública, llibertat de premsa... El procés superador ha vençut l'oposició territorial o social obscurantista a cada estat europeu o exterior més àmplia de poder, però no encara al nostre país, on aquestes dues oposicions crec que han sintetitzat el nacionalisme espanyol, excloent, amb episodis dictatorials, la guerra.

Els continguts ciutadans i els distingibles dins la producció –econòmica o cultural, real o possible– de la nostra societat requereixen la institució –ordenació i continuïtat– preferiblement inserida en un ordenament jurídic. Aquests continguts, institucionalitzats, són la base d'una relació lliure i mútuament beneficiosa amb altres nacions: la sobirania. El fetixisme de la institució *per se* menysté els continguts; un buit que no permet la neutralització de la reacció nacionalista, sempre a l'aguait. S'ha superat l'Antic Règim a Europa i s'ha imposat la

raó, però els eurodiputats pel país crec que no hi han fet arribar prou la nostra: anar-hi en línia recta. El corredor mediterrani, des del sud d'Alacant i passant per Perpinyà, havia estat pràctica institucionalitzada, malgrat no alçar-s'hi la capital d'Espanya –racionalitat econòmica malgrat la dictadura. L'actualització com a via d'ample europeu representa donar oportunitats novament a la inversió industrial i agrícola i a l'ocupació. Al país –i més enllà també– i no tant al turisme massiu i a l'especulació immobiliària, insostenibles i ja prou atesos.

Línia Vallès no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable. Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Amnistia

#Pagesia

#Selectivitat

@**govern**: "Aquella amnistia que semblava impossible avui és una autèntica victòria de país que ens diu que la ciutadania de Catalunya pot aconseguir tot allò que es plantegi".

@**LaIntersindical**: Els pagesos reactiven les protestes i tallen els principals passos fronterers amb França. Es mobilitzen per exigir condicions dignes per a un sector en crisi.

@**SEPC_nacional**: Comença la selectivitat a Catalunya i al País Valencià, i la setmana que ve comença a les Illes. Molta força a tots els estudiants que s'examinen.

Mirada pròpia

La no governança ferroviària

per Montserrat Tura

Alguna cosa tenen els trens que em criden a pujar-hi. M'agrada pujar als trens dels indrets que visito per raons diverses. Pots intuir com és una societat segons siguin els seus trens.

M'agrada viure en una ciutat que té dues estacions de tren on paren trens de tres línies de Rodalies. Inexplicablement, els trens de mitjana distància hi passen i no s'aturen, i els d'alta velocitat hi agafen embranzida quan van cap al nord i hi comencen a frenar quan van cap a la gran ciutat de Barcelona.

M'agrada viatjar per un camí previsible i que a França anomenen "camins de ferro". Llegeixo, escolto música. Tenen pitjor concepte dels trens els que no els utilitzen.

Això no m'impedeix afirmar que és incompreensible i sovint provoca justa indignació l'estat en què estan les instal·lacions ferroviàries a la xarxa de Rodalies. Conec la divisió de competències: vies, electrificació, senyalització i estacions per a Adif; trens, tallers i cotxeres, de Renfe; i horaris, tarifes, bonificacions i atenció als clients, de la Generalitat.

Fa tants anys que el cablejat de l'electrificació es va deteriorant que és difícil substituir-lo tot i iniciar un pla de conservació que ho mantingui tot en bon estat, renovant en la temporalitat que correspongui les instal·lacions.

Cal, doncs, dues dècades d'importants inversions per posar-nos al dia i anar establint sistemes de conservació i de manteniment de la prestació del servei actualitzat perquè s'arribi a traslladar a l'usuari la sensació de millora. S'ha de començar i s'ha de constituir l'empresa conjunta Generalitat-govern central anomenada Rodalies de Catalunya.

En els diners del pla 20-30 hi ha desdoblaments, soterraments i millor encaix en trames urbanes denses i, per tant, els 6.300 milions dels quals parlen no són tots per substituir instal·lacions i modernitzar-les. Cal fer-ho simultàniament i ho accepto, ja que en trams curts hi ha fortes inversions que han de portar a millores ferroviàries i urbanes, com és el cas del desdoblament de l'R3.

Soc més comprensiva quan la causa és un atropellament, una caiguda d'un arbre per un fort temporal o un acte delictiu (com un robatori), i ho soc menys quan la raó de la manca de puntualitat és el mal estat de les instal·lacions.

El dia 12 de maig va ser un d'aquests dies negres a la xarxa de Rodalies. Era impossible desplaçar-se a Barcelona o venir-ne amb els trens habituals, que els dies festius ja són pocs.

Era un dia especial (jornada electoral) i aquella matinalada algú havia robat un cablejat de coure del tram més estratègic de tota la xarxa, amb la mala fortuna que el robatori havia malmès la instal·lació de comunicació de senyal i la presa de terra de la instal·la-

afectats i Barcelona aïllada pel servei ferroviari. Impotència, perplexitat, enuig raonable.

El silenci del ministre de Transports aquell dia que Catalunya estava sense trens de Rodalies va ser ensordidor. L'endemà va donar unes xifres que poden ser interpretades com a excusa, però que ens haurien de fer pensar molt sobre com hem passat de ser una societat orgullosa dels béns comuns a una societat que malmet instal·lacions que hem d'arreglar amb diners de tots, i que això ens impedeix tenir-los per adquirir nous trens i noves tecnologies.

Catalunya és l'indret de tota la xarxa de Renfe amb més incidents deliberats de danys a les instal·lacions ferroviàries, un 51,8% de totes les que es produeixen a l'Estat. Més de la meitat dels atacs contra persones i instal·lacions vinculades als trens succeeixen a Catalunya.

Tenim el trist honor que el rànquing per províncies de malifetes deliberades sigui Barcelona, Madrid, Tarragona, Girona, València, Saragossa, Sevilla...

Les malifetes deliberades van des de pintar vagons de tren i impedir poder veure l'exterior fins a col·locar objectes a les vies que posen en perill la circulació de combois amb centenars de persones al seu interior. Des del robatori de fil de coure fins a l'apedregament deliberat. Des de baralles entre passatgers fins a discussions violentes amb els interventors.

Podem acceptar que els lladres van seleccionar aquests 44,5 metres de coure per casualitat sense saber que era un punt neuràlgic. Tenim dret a sospitar que potser algú els va indicar concretament on havien de tallar i que havien de destruir el sistema de senyalització interconnectat i arrancar la presa de terra encara que no els suposés cap benefici econòmic. Però també ens hem de preguntar per què Adif no tenia mecanismes de detecció i prevenció de robatoris en aquest punt que ara sabem que és importantíssim.

Finalment, hem de demanar a tots els implicats en la gestió i seguretat dels nostres trens que facin tot el possible per treure'ns d'aquest rànquing de vàndals. Això vol dir més seguretat i més protecció del servei ferroviari.

Foto: Jordi Pujolar/ACN

ció. Un robatori estrany. Uns lladres despistats o una terrible casualitat. No sé si arribarem a saber-ho. Quaranta metres de cablejat i tota la xarxa de Rodalies afectada. Confiarem que les investigacions arribin a aclarir-nos què va passar aquell dia, ara que ja hi ha detinguts al respecte. L'indret, per acabar-ho d'arreglar, està just al canvi de municipi de Montcada i Reixac i Barcelona, poblacions que pertanyen a diferents regions policials i a diferents partits judicials. Per què van triar precisament aquell segment de cable és una gran incògnita.

Les conseqüències pels efectes de sobrecàrrega que van produir-se en cadena costaran mesos a ser reparats i uns 15 milions de l'erari. Milers de passatgers

Les millors perles

Aun home dels Estats Units van retirar-li el carnet i, quan el van citar a judici, s'hi va connectar telemàticament conduint des del cotxe. El jutge va quedar tan sorprès que el va enviar a la presó aquell mateix dia.

Lestupidesa humana no té límits. Centenars de persones es concentraven la setmana passada davant l'hotel Mandarin Oriental i, amb l'efecte crida, cada vegada s'hi sumava més gent. Ningú sabia què o a qui esperaven.

Una jove va sortir de festa i quan anava a tornar a casa no hi havia taxis. Tot i la borratxera, va tenir una idea brillant: anar a un local de kebabs, demanar-ne un perquè li portessin a casa posant la seva direcció i acompanyar el repartidor.

La cantant Taylor Momsen s'ha fet viral, i no pas per les seves cançons. En plena actuació a Sevilla, un ratpenat va atacar-la, li va mossegar la cama i va acabar a l'hospital. Mal moment per viure una anècdota com aquesta.

Jordi Borràs/ACN

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernàndez

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Xavi
Casinos

Lucía
Delgado

Fernando
Carrera

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Manuel
S.V. Beuter

Jordi
Martí Galbis

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Nùria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

El pis de la senyora Maria

per Ferran Falcó

Foto: Albert Segura/ACN

La senyora Maria va treballar tota la vida en una empresa del sector químic molt important. No es va casar mai. Va tenir nebots, això sí, i va morir ara fa uns quants anys. Amb el seu esforç va poder comprar un pis els anys 60, en un barri obrer i de classe treballadora. Més que d'un pis es tractava d'un piset. A l'època, i durant tots els anys que en va pagar el préstec, aquell pis va consumir impostos, que van pagar els que van comprar el sòl, els que van promoure l'edifici, els que en van vendre els seus habitatges... I cada habitatge va pagar la seva contribució, els seus consums i, si es transferien de propietat, la seva plusvàlua. El pis, de fet, és un actiu que genera ingressos recurrents a l'administració. I això passa quan es vol fer, mentre es fa, quan s'acaba, quan es ven o es revèn, quan es reforma, quan es lloga i quan s'hereta.

Quan va traspasar la senyora, el pis va quedar per a la seva germana vídua, amb una pensió minsa. Amb esforç va pagar l'herència i va pensar en aquell habitatge per llogar-lo. Va ser una idea que el temps va demostrar dolenta. Una finca envellida, necessitada de cada vegada més inversions, i uns inquilins nets d'uns coetanis de la senyora, "molt bona gent" segons ella, però que no havien transferit als seus successors l'amor pel treball i l'esforç, fet que es traduïa en impagaments d'un lloguer que expressament era petit per mirar d'assegurar-lo.

Fer fora els inquilins consumiria més anys de vida dels que tenia la senyora al davant i li costaria diners i maldecaps, sense la seguretat que el dia del llançament no s'hi presentessin plataformes de defensors dels desafavorits, que de tant en tant també defensaven els *galtes*. A sobre, una nova regulació governamental obligava la senyora a no augmentar-los el lloguer, i a tributar-lo. Tot plegat, incentius per vendre'l i treure-se'l de sobre, retirant-lo del mercat de lloguer, com així va ser.

Aquesta història no és un conte. És certa. Temo, però, que no és l'única. Tampoc no pretenc parlar-ne gaire, sinó introduir una idea o debat al voltant de quins incentius té l'administració per promoure habitatges assequibles, si és que en té... Potser, si trobem la resposta, podrem saber per què no se'n fan més o per què no se'n fan prou.

L'administració, el govern, és una guanyadora neta del negoci immobiliari. Si es fa sobre sòl privat, en cobra impostos i li'n surt gratuïta la urbanització. Si es fa sobre sòl públic, converteix un actiu en un passiu que li costa diners. Igualment, l'administració "hi guanya" quan el "negoci" o "la propietat" és d'un tercer. Posa la mà a la butxaca de qui compra sòl, de qui construeix l'edifici, de qui ven el pis i de qui el compra. També de qui l'hereta i de qui el revèn. Ja no hi ha desgravació fiscal a la compra d'habitatge i les ajudes al lloguer arriben a pocs, tard i malament, i no serveixen ni per rebaixar-ne el preu ni per millorar-hi l'accés.

Així les coses... Quins incentius té l'administració per fer habitatge públic? Pocs. No li surten els números. En pressupostos finits on educació, sanitat o infraestructures consumeixen molt, l'habitatge apareix com una font d'ingressos recurrent, si el fan els privats, però com una despesa, si el fessin els públics (almenys els primers anys). En el mentrestant, l'administració cobra de tothom qui intervé en el procés immobiliari, sense desgast, i el resultat és prou clar: un sector que no creix, uns preus a l'alça i un malestar social creixent per la impossibilitat dels més joves d'emancipar-se o de servir habitatge als nous catalans que han arribat al país els darrers anys. A tot això s'hi ha afegit una resposta pública intervencionista que de moment no dona resultats, mentre la col·laboració publicoprivada (gran iniciativa) de l'Àrea Metropolitana a través de la societat mixta Habitatge Metròpoli Barcelona, creada el 2021, encara no ha començat a agafar velocitat (per dir-ho suaument).

En aquest marc, cal repensar l'habitatge, i la nova mentalitat ha de ser menys fiscal i més social. I ha de tenir un *fast track* de procediment urbanístic.

Cal canviar el paradigma, peti qui peti. Els promotors públics i privats s'han de repartir els nínxols del mercat i acordar amb transparència les regles del joc. Els promotors i els constructors volen fer habitatge. La societat necessita habitatge. I els governs? No ho sabem, més enllà de les promeses que s'endú el vent i de les realitats que s'endú Hisenda, o que atura la burocràcia. El pacte social per l'habitatge és, de veritat, el gran acord econòmic i social que el país necessita.

“

**Els promotors
i els constructors
volen fer habitatge.**

I els governs?

**No ho sabem, més enllà
de les promeses que
s'endú el vent i de les
realitats que s'endú
Hisenda, o que atura la
burocràcia. El pacte social
per l'habitatge és,
de veritat, el gran acord
econòmic i social
que el país necessita**

”

Flaixos

@nataliamasguix: La Patum de Berga té més de 600 anys d'història i ha estat declarada Patrimoni Cultural de la Humanitat. És difícil trobar les paraules per descriure-la.

@JaimePalomera: En set anys es perdrà més d'una tercera part de l'habitatge de protecció oficial que hi ha avui dia. Un escàndol. Polítiques orientades a l'especulació.

@de_infantil: Obriré un meló. Els regals a les mestres al final de curs. No crec que calgui comprar una bossa de marca o una tauleta. Hi ha moltes altres formes d'agrair.

SISTEMA DE SALUT DE CATALUNYA

LA TEVA SALUT EN LES MANS QUE TENEN CURA DE TOTHOM

Més informació

gen.c@milanma

/Salut

Generalitat
de Catalunya

sempre
endavant

Roca Umbert acollirà el 12 de juny la primera edició de la fira d'ocupació GiraFeina. En format de *speed dating*, els participants podran presentar la seva candidatura als més de 250 llocs de feina que les empreses oferiran.

Granollers perd un referent cultural: tanca el Llevant Teatre

» El motiu és l'elevat cost de les obres que cal fer a l'equipament
» La programació passarà a l'Auditori i Roca Umbert obrirà una sala

COMIAT ▶ El Llevant Teatre abaixarà la persiana a finals d'aquesta temporada i no la tornarà a apujar més. Així ho comunicava dilluns l'Ajuntament, que anunciava que l'equipament tancarà després de 26 anys de trajectòria. El motiu, l'elevat cost de les obres que estan obligats a fer per adaptar l'espai a la normativa actual en matèries com la seguretat. "Implicava haver de fer una inversió molt gran en un equipament privat", detallava el regidor de Cultura, Martí Pujadas.

Davant la notícia, i per reduir l'impacte del tancament, el consistori ha decidit que la programació del Llevant Teatre es reubicarà a la Sala Oberta del Teatre Auditori. Mentrestant, els assajos i residències passaran a fer-se "en altres espais de la ciutat", explicava Pujadas, com per exemple Roca Umbert, on s'obrirà una nova sala de teatre. "Es nodrirà de la xarxa que durant

Imatge d'arxiu del Llevant Teatre. Foto: Escena Gran

tots aquests anys han teixit els agents vinculats al Llevant Teatre", deia l'alcaldeessa, Alba Barnusell, que explicava que des de l'Ajuntament estan treballant en el projecte i avançava que l'objectiu és posar en marxa la nova sala "d'aquí a dos anys".

Malgrat l'obertura d'aquest nou espai, cal recordar que amb el tancament del Llevant Teatre es perd tot un referent cultural de la ciutat, ja que fins que no va obrir el Teatre Auditori, l'any 2002, va ser l'única sala de teatre local

amb una programació activa i fixa. Per això ERC ha criticat durament la decisió de tancar l'espai i ha demanat alternatives.

Pel que fa a la història del Llevant Teatre, el 1998 Frederic Roda llogava l'espai per crear aquest projecte i "omplir el buit que hi havia a la ciutat pel que fa a la programació teatral", explicava durant la roda de premsa. Va estar al capdavant de l'equipament fins al 2017, quan va passar el relleu a Txell Remolins, que el 2020 el passava a l'Ajuntament.

Veïns del Lledoner demanen més places a l'escola pública

EDUCACIÓ ▶ Les famílies del barri del Lledoner han tornat a queixar-se, com ja feien el maig del 2022, de la manca de places públiques en aquesta zona de la ciutat. Per fer sentir la seva veu, organitzaven una protesta el 29 de maig, on els veïns exposaven aquesta problemàtica.

Segons denunciaven, el Lledoner és la zona de Granollers que més està creixent, sobretot amb "gent jove amb fills", però aquest augment de veïns no està anant acompanyat del creixement de serveis i especialment d'escoles

públiques. Actualment, només hi ha l'Escola Lledoner, que no compta amb places suficients per a tots els infants del barri.

Davant d'aquesta situació i tenint en compte que a la ciutat funciona el sistema de zona única, que permet a qualsevol alumne matricular-se en qualsevol centre, les famílies denuncien que han d'invertir "30 minuts en desplaçaments" i "fer servir el cotxe". Per això reclamen més places públiques al barri, fet que, segons consideren, afavoriria "la conciliació familiar i laboral".

Granollers torna a ser capital catalana de l'audiovisual

Acte d'obertura del MAC, el 5 de juny. Foto: MAC

CULTURA ▶ Granollers ha tornat a convertir-se, un any més, en la capital catalana de l'audiovisual acollint la 25a edició del Mercat Audiovisual de Catalunya (MAC). Se celebrava dimecres 5 de juny a Roca Umbert centrat en la intel·ligència artificial, l'àudio i el podcasting.

Segons detallen des de l'organització, el MAC 2024 va ser tot un èxit i va créixer respecte de l'any anterior en propostes i participació. En aquest sentit, aquesta edició va comptar amb la presència de fins a 40 ponents i amb

una trentena d'activitats, entre les quals destaca la quarta Trobada de Podcasting a Catalunya, que se centrava en el creixement del consum d'àudio i l'ampliació de temàtiques de pòdcast.

Un altre fet destacat d'aquesta edició és la seva extensió més enllà de la sola jornada que concentrava tot el programa, el 5 de juny. A partir de la tardor i en el marc del MAC, es faran unes jornades monogràfiques sobre diferents temàtiques d'actualitat vinculades al món de l'audiovisual.

Marina Navarro. Foto: AGBAR

Una jove granollerina opta al 'Nobel júnior de l'aigua'

SOCIETAT ▶ Un cop a l'any s'organitza un concurs mundial que reconeix la tasca en investigació relacionada amb l'aigua que fan els joves d'arreu del planeta. Es tracta de l'Stockholm Junior Water Prize, popularment conegut com el 'Nobel Júnior de l'aigua', que organitza l'Institut Internacional de l'Aigua d'Estocolm. Fins a la final, en representació d'Espanya, ha arribat la granollerina Marina Navarro, alumna

de segon de batxillerat de l'Institut Carles Vallbona.

La jove opta a aquest prestigiós guardó per crear un projecte que analitza el cicle de vida de la tortuga babaua en relació amb la contaminació de plàstics al mar. Segons el jurat, l'estudi és "excel·lent" i la pot convertir en un prodigi de l'estudi de l'aigua. Per saber si s'emporta el premi o no, però, caldrà esperar a l'agost, quan se celebrarà la final del concurs.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

El servei d'educació especial es queda a l'Escola García Lorca

» La Generalitat volia ressituar els infants en uns altres centres
» S'ha repensat la mesura davant la pressió de famílies i professors

EDUCACIÓ ▶ Les famílies i els professionals de l'Escola Federico García Lorca de Mollet han aconseguit el que tant han estat demanant al llarg d'aquestes últimes setmanes: que no es tanqui el Suport Intensiu per a l'Escolarització Inclusiva (SIEI), que atén els alumnes amb necessitats educatives especials. Aquesta era la intenció de la Generalitat, que proposava ressituar els infants en altres aules SIEI de la mateixa ciutat, de Parets o Montornès.

La notícia sobre aquesta marxa enrere arribava en el marc d'una concentració convocada el 29 de maig per les famílies. Abans que se celebrés, la regidora d'Educació, Noa Monràs, comunicava als afectats que el departament d'Educació s'havia repensat la mesura davant la força feta des del centre, tenint en compte que abans de la manifestació havien recollit més de 4.000 firmes contra el tancament

Un moment de la manifestació del 29 de maig. Foto: Famílies García Lorca

i les havien lliurat als Serveis Territorials d'Educació del Vallès Oriental i el Maresme.

Segons denunciaven els afectats, la idea de ressituar els infants hauria suposat una pèrdua significativa d'alumnes i també de professors. Sobretot tenint en compte que es tracta d'una escola cíclica, és a dir, de petit format, que agrupa infants de diferents edats en una mateixa aula, amb només 52 alumnes, 10 dels quals són atesos pel SIEI. "La de-

cisió hauria portat, en un període de no massa llarg, al tancament de l'escola", denunciava José López, vetllador del centre, durant la concentració. A la vegada també recordava que "durant molts anys aquesta escola ha estat pionera i referent del SIEI a tot el Vallès Oriental, rebent infants d'arreu del territori".

Davant la marxa enrere de la Generalitat, ara els afectats demanen que se'ls comuniqui la decisió per escrit i de manera oficial.

Actuació. Foto: Ajuntament

Èxit d'una nova edició del Festival l'Arlequí, que creix

CULTURA ▶ El Festival Internacional Artístic l'Arlequí ha tornat a omplir aquest cap de setmana els espais escènics de Mollet en una 6a edició que ha crescut en propostes i artistes, i que ha comptat amb companyies de primer nivell de vuit països. Tot i el mal temps i les pluges de dissabte, que van obligar a traslladar molts espectacles de carrer al Mercat Vell, des de l'Ajuntament fan una valoració positiva de l'edició.

"L'Arlequí ha comptat enguany amb més companyies i espectacles, el que reforça la nostra ciutat com a pol de referència dels grans esdeveniments culturals que es programen a Catalunya", diu l'alcalde, Mireia Dionísio. Entre les actuacions més destacades i que més públic van acollir hi ha les relacionades amb disciplines com el circ, les acrobàcies, la dansa, l'humor, la música i els titelles.

Energia | Noves instal·lacions de plaques solars

Aquest mes de juny començaran a funcionar les noves instal·lacions de plaques solars que l'Ajuntament ha posat a quatre equipaments públics: l'escola bressol La Filadora i les escoles Montseny, Sant Vicenç i Cal Músic.

Clam per fer de Mollet una ciutat més accessible

ACCESSIBILITAT ▶ L'accessibilitat continua sent una assignatura pendent a Mollet, segons han denunciat conjuntament l'Associació de Disminuïts Físics i Sensorials de Mollet i Comarca (ADIMO) i Mollet en Comú Podem. En una roda de premsa convocada dimarts, visibilitzaven les dificultats amb què es troben les persones amb discapacitat per desplaçar-se en el seu dia a dia per la ciutat.

D'una banda, demanaven millores en el manteniment de la via pública, en el funcionament de les rampes dels autobusos, en els

nous ascensors de l'estació de Mollet-Sant Fost -que s'han espatllat en diverses ocasions darrerament- i fer accessibles els taxis i els contenidors.

D'altra banda, davant d'aquesta realitat, demanaven l'elaboració d'un Pla Local d'Accessibilitat. "Hi ha molts espais que no són accessibles", denunciava Jaume Girbau, president d'ADIMO.

Cal recordar, però, que precisament aquesta setmana l'Ajuntament ha posat en marxa les obres d'adaptació de 123 guals, en la línia de millorar l'accessibilitat.

El personal de l'Hospital torna a reclamar millores laborals

Imatge d'arxiu de l'Hospital de Mollet. Foto: Hospital de Mollet

SALUT ▶ Les queixes dels treballadors de l'Hospital de Mollet tornen a ser notícia. Després de les reivindicacions que van protagonitzar el 2021 i el 2022 amb les quals demanaven una millora de les condicions laborals, ara han tornat a posar el crit al cel per denunciar que continuen vivint "deficiències laborals", segons denuncia el Comitè d'Empresa en un comunicat.

En concret es queixen de diversos aspectes com són "l'oferta contínua de contractes precaris, el mal funcionament del sistema de cobertura d'inferme-

ria a l'àrea de semicrítics i quiròfan de nit, l'ús excessiu i ineficient de la polivalència, la falta d'atracció i retenció de professionals o la sobrecàrrega de treball crònica". La queixa més repetida, però, és per les ràtios, és a dir, pel nombre de pacients que atén una infermera. Segons el Comitè, aquest conjunt de demandes ja s'hauria posat sobre la taula entre el 2022 i el 2023 i encara no s'hauria complert.

Mentrestant, per la seva banda, des de l'Hospital asseguren que estan treballant per reduir les ràtios aquest mateix any.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

L'Ajuntament de Barcelona es va comprometre a retirar 11 dels 17 abocadors de Collserola a Nou Barris. Foto: Joanna Chichelnitzky

La conversa, més o menys, es produeix en aquests termes: preguntem a Neus Regada, presidenta de l'Associació de Veïns de Mas Guimbau - Can Castellví, quins són els problemes més importants que hi ha als barris de muntanya de Collserola. Regada repregunta si tenim temps d'escoltar-la, i a continuació comença una llarga enumeració de problemàtiques: la por als incendis, les deixalles al parc, l'ús abusiu de l'espai natural, la manca de transports públics i d'equipaments... "I els senglers dels quals tothom parla?", li preguntem. "Són el menor dels nostres problemes. Hem après a conviure-hi, perquè si els deixes tranquils, et deixen tranquil", respon.

Ivan Patrici, de Collserola sense abocadors i tècnic mediambiental, també podria estar hores relatant els conflictes que té el veïnat de Nou Barris als peus del massís. Són diferents dels de Regada, però la quantitat és igualment notòria: abocaments de brossa descontrolats, problemes de biodiversitat per la sequera, conflictes per l'ús del sol...

A la metròpoli, pràcticament tothom ha trepitjat la serralada de Collserola alguna vegada. Imponent i regnant sobre Barcelona i altres municipis, és fàcil de veure des de molts punts del territori. No obstant això, queda lluny i només és visitada –massivament– els caps de setmana. Queden també lluny, doncs, els problemes que viuen els seus veïns. De fet, la majoria de la població no sap ni tan sols quin organisme governa l'entorn natural.

Es tracta del Consorci del Parc Natural de la Serra de Collserola, que agrupa la Diputació de Barcelona, l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la Generalitat i els ajuntaments del Papiol, Molins de Rei, Sant Feliu, Sant Just Desvern, Esplugues, Barcelona, Montcada i Reixac, Cerdanyola i Sant Cugat. Així, una població de tres milions està vinculada amb aquest pulmó verd de 8.000 hectàrees, però cada any passen pel massís fins a cinc milions de persones. Sens dubte, un caldo de cultiu per fer aflorar els conflictes.

EL GRAN PROBLEMA

Els incendis són la bèstia negra de Collserola. Les noves condicions ambientals derivades de la crisi climàtica fan que els anomenats incendis de sisena generació puguin ser una realitat. Segons els Bombers de la Generalitat, si hi ha una temperatura de 30 graus, vents superiors als 30 quilòmetres per hora i una humitat per sota del 30%, Collserola podria cremar en menys de vuit hores.

Així ho confirma el cap de secció de Boscos del Departament d'Acció Climàtica de la Generalitat, Eloi Beulas, que assenyalava que a Collserola cal distingir dues tipologies d'incendis. "Al vessant que dona al mar, els focs poden ser espectaculars, perquè es veuen des de Barcelona, però no

Collserola: un massís de conflictes

Amb una extensió de 8.000 hectàrees que cada any trepitgen cinc milions de persones, la serralada de Collserola és el gran pulmó verd de l'àrea metropolitana de Barcelona, però també un focus de problemes de convivència entre veïns i visitants i un dels punts més crítics pel que fa al risc d'incendis.

ens preocupen tant com els que comencen a la zona del Llobregat", detalla. Són aquests darrers els incendis que es podrien arribar a descontrolar i "arrasar tot el massís". La forma del terreny, la vegetació o els vents són alguns dels elements que converteixen la zona sud de la serralada en un entorn amb molt més risc.

En aquest sentit, encara que es va començar a dissenyar el 2010, va ser el 2021 quan les autoritats que governen el massís van aprovar el

pla de protecció del parc, el PEPNat, que disposa d'una sèrie de mesures per lluitar contra els incendis.

Malgrat tot, els veïns no estan tranquils, i en certa manera tenen raó per no estar-ho. Regada afirma que "la seguretat al barri és insuficient, perquè en cas d'incendi no en sortiria ningú viu". Alhora, denuncia que manquen franges per protegir les urbanitzacions i camins perquè els bombers puguin desplaçar-se si hi ha un incendi. "No hi ha inversions", assegura.

El pressupost de Collserola se situa en els 6,4 milions d'euros, una quantitat que des de l'AMB i l'Ajuntament de Barcelona consideren insuficient. Així mateix, els organismes de l'òrbita municipal assenyalen que l'infrafinançament és responsabilitat de la Generalitat, que certament es va comprometre a invertir un milió d'euros extra al parc per la situació de sequera i el risc d'incendis. Finalment, la quantitat no es va poder destinar al massís perquè no es

van aprovar els últims pressupostos de la Generalitat liderada pel president Pere Aragonès.

En aquesta línia, Beulas alerta que, "tot i que en els darrers anys s'han fet franges, són insuficients". Ho confirmava el cap de l'Oficina de Prevenció d'Incendis Forestals i Desenvolupament Agrari de la Diputació de Barcelona, Jaume Minguell, quan el passat 16 de maig deia que a la metròpoli "tenim el bosc a la porta de casa i, per tant, tenim el foc a la porta".

El serial dels militars

● Si s'aixeca una pedra, a Collserola surt un problema. Aquest podria ser el lema d'aquest massís pel qual, cada any, passen cinc milions de visitants. N'és una prova tota la polèmica que els militars de l'exèrcit espanyol fa anys que generen entre el veïnat del parc. Militars a Collserola? No ens hem equivocat: el massís és utilitzat pels soldats de la caserna del Bruc per fer-hi entrenaments.

La qüestió va destapar-se fa més d'una dècada quan el Col·lectiu Antimilitarista de Sant Cugat (CASC) afirmava el següent en un article: "A Coll-

militars o no era del Ministeri de Defensa, i afegia que l'Ajuntament de Barcelona havia fet una petició per posar-hi fi. Tanmateix, reconeixia que no es podia prohibir que els militars, per exemple, "com qualsevol ciutadà normal", hi anessin a córrer.

El desembre de l'any 2016, el Consorci del Parc de Collserola hi va prohibir les pràctiques militars que incloguessin "la utilització o exhibició" d'armes. A més, les activitats dutes a terme pels militars s'havien de desenvolupar a una distància superior als 500 metres respecte dels centres

El 2011 es va denunciar la presència de militars armats a Collserola i el 2016 es va prohibir que hi fessin exercicis d'entrenament amb armes

serola podem trobar espècies d'animals més perilloses que els porcs senglars: els militars". Es referien a la divisió de muntanya de l'exèrcit que s'entrenava als boscos d'Esplugues de Llobregat, Sant Cugat del Vallès i Vallvidrera.

Aquell 2011, les mocions de censura presentades en ajuntaments contra l'activitat militar al parc van anar caient en cascada, impulsades, en gran part, per la CUP. Les mocions es van aprovar a Molins de Rei per unanimitat, a Sant Cugat, a Esplugues, a Cerdanyola i a Barcelona. L'aleshores regidor de Sarrià-Sant Gervasi, Joan Puigdollers, afirmava que la postestat per decidir si es feien marxés

educatius. Aquell mateix any, el Ministeri de Defensa va presentar un recurs contra la decisió del Consorci i, en un comunicat, va assegurar que mantindria les activitats a Collserola.

D'ençà d'aleshores, cada poc temps, tot i la prohibició, la polèmica torna a sorgir. El 2018 es va denunciar la presència de militars armats a pocs metres de l'escola els Xiprers en horari lectiu, i un any més tard un grup de soldats va ser fotografiat passejant amb armes per la serrallada. L'últim capítol del serial es va produir l'any passat, quan uns veïns de Vallvidrera es van topar amb una dotzena de militars que portaven armes a la font de l'Espinagosa.

La situació és preocupant, i encara ho és més en el context de sequera que travessa Catalunya i que fa augmentar el risc d'incendis d'uns boscos molt debilitats. Segons indiquen des del projecte De-BosCat del centre d'investigació CREAM, la sequera ha fet que els boscos estiguin molt més debils. "L'estrès hídric dels últims anys ha fet que alguns arbres hagin perdut les seves fulles", diu la responsable del projecte, Mireia Banqué. "Aquest debilitament augmenta la vulnerabilitat i facilita l'entrada de plagues", lamenta.

CONFLICTES D'USOS

"Al parc s'hi fa de tot", es queixa Regada. "Curses, observació d'ocells, sortides escolars constants... Quan fa bon temps hi ha moltíssima gent, i és com la Rambla sense cap control", apunta. Certament, la utilització intensiva de Collserola genera conflictes. La veïna explica, per exemple, que a l'estany de Vallvidrera, encara que està prohibit fer-ho, hi ha gent que hi banya el gos. Per això demana que "s'apliqui la llei i es posin multes".

És el que ha passat en el cas de les bicicletes de muntanya que circulaven per camins i corriols dins del parc. Actualment, les diferents ordenances dels municipis

del Consorci sancionen qualsevol persona que practiqui aquesta modalitat esportiva. Joaquim Vilaplana, el president de la Federació Catalana de Ciclisme, explica que les multes ascendeixen als 250 euros i lamenta la criminalització que s'ha fet dels ciclistes. "És cert que al col·lectiu hi ha irresponsables que fan descens extrem, però no són majoria", diu.

Avui dia, la Federació està en converses amb el Consorci per mirar de crear una taula de diàleg per despenalitzar la bici de muntanya a Collserola. "No ens sembla bé la tolerància zero i creiem que cal fer un estudi de quins corriols i camins realment estan en perill si hi passen bicis", argumenta. Des del seu punt de vista, en aquesta matèria "s'ha cedit davant dels grups ecologistes quan no hi ha evidències científiques que indiquin que les bicicletes deterioren els camins més que les pluges".

Les veus crítiques amb els ciclistes, però, són freqüents. Regada diu que "estàn trencant el parc", i l'estiu passat el síndic de greuges de Barcelona lamentava que, tot i les prohibicions, els ciclistes seguien incomplint la llei.

Més enllà del conflicte de les bicicletes, que desperta passions i debats, el parc té altres usos que

"Al parc s'hi fa de tot: curses, observació d'ocells, sortides escolars constants... Quan fa bon temps hi ha moltíssima gent, i és com la Rambla sense cap control"

"Al vessant que dona al mar, els focs poden ser espectaculars, perquè es veuen des de Barcelona, però no ens preocupen tant com els que comencen a la zona del Llobregat"

no generen cap mena de discussió. El mes de maig, Patrici va denunciar els abocaments de brossa constants que pateixen les zones de Nou Barris properes al parc. El diari *Línia* va poder visitar diversos abocadors de la mà de Patrici i va comprovar que no es tracta d'un problema aïllat. De fet, hi ha brossa que té més de 60 anys, com ara material de construcció o productes mèdics de mitjans del segle XX. Alhora, en alguns d'aquests abocadors hi ha, des de fa anys, cotxes i motociclistes abandonats.

En aquest cas, la història va donar un tomb quan la pressió veïnal va fer que, recentment, l'Ajuntament de Barcelona es comprometés a eliminar 11 dels 17 abocadors que hi ha. "Els que no es poden netejar són de propietat privada", explica Patrici, que lamenta que el consistori trigués tant a actuar i que només hagi recollit la brossa més visible.

MÉS I MÉS PROBLEMES

Semblaria que la cosa acaba aquí, però podríem continuar enumerant problemes. Regada esmenta, sobretot, els que tenen a veure amb la mobilitat. "No s'ha invertit en infraestructures, i per la carretera hi passen milers de cotxes",

afirma tot referint-se a l'Arrabassada, una de les carreteres més perilloses de tota Catalunya. "Baixar a Barcelona et pot costar una hora en un tram que pots fer en sis minuts", afegix.

Si parlem de transports públics, la qüestió no millora, ja que "els autobusos passen cada 45 minuts o una hora i vint en el pitjor dels casos", diu Regada. "Fa anys que demanem les mateixes coses, però com que som cinc o sis barris que tenen 4.000 persones, som pocs vots", lamenta. L'únic moment en què els fan cas, considera, és quan un polític va a visitar-los. "Els alcaldes es queden a quadres, perquè hi ha zones urbanes sense asfaltar", sentència.

Patrici també lamenta que a la zona on viu hi hagi una manca de manteniment de la qual responsabilitza la Fundació Privada de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau. "És propietària de molts terrenys a Collserola dels quals no se'n cuida, i això genera, per exemple, la vandalització de la Font de Santa Eulàlia", conclou.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

El Ple ordinari del maig aprovava un nou conveni amb la Generalitat, l'Autoritat del Transport Metropolità i Sagalés per millorar el servei de bus urbà, ampliant de la freqüència i l'horari en la franja del migdia.

El consistori pagarà la seva part de 2,2 milions de la nova estació

INFRASTRUCTURES ▶ El finançament del projecte de la nova estació de tren de Parets tirarà endavant tal com estava previst inicialment, és a dir, amb la implicació de l'Ajuntament. Tot i que el 25 de maig el consistori anunciava que estava negociant per no pagar la seva part, 2,2 milions d'euros, ERC Parets ha avançat que finalment sí que haurà d'assumir aquest cost. Així ho ha exposat el govern espanyol en resposta a les preguntes que el senador republicà Josep Maria Reniu traslladava al govern central en relació amb el tema.

“Quant a l'assumpció dels costos per les parts implicades, ADIF, Generalitat i Ajuntament de Parets, així com les diferents actuacions i futures possibles cessions, es regiran per l'acord subscrit a través del conveni i posterior addenda”. Això és el que diu la resposta de l'Estat, que es remet al conveni acordat entre les tres parts el desembre del 2021, segons el qual el cost inicial de 17,8 milions d'euros l'assumeix

La nova estació, així prevista, costarà 25,8 milions d'euros. Foto: Ajuntament

Adif en un 60%, la Generalitat en un 20% i l'Ajuntament en un altre 20%. Aquests percentatges, però, canviaven significativament després d'afegir una addenda al conveni el juliol del 2023 davant l'augment dels costos totals en 8 milions d'euros “degut a millores en el projecte inicial i a l'increment de material”, detallaven aleshores des de l'Ajuntament. Aquest sobrecost l'assumirà, completament, Adif.

Davant de tot plegat, Línia Vallès ha contactat amb l'Ajuntament per saber la seva posició en relació amb el pagament dels 2,2 milions, però no ha rebut cap resposta. Mentrestant, l'oposició sí que s'ha pronunciat i ha lamentat que part d'aquestes obres s'hagin de pagar amb els diners del poble. Sobretot, tenint en compte que a municipis veïns com Mollet està previst construir una estació sense que el consistori pagui res.

Augment dels preus de les escoles bressol el curs que ve

EDUCACIÓ ▶ A partir del curs que ve, les famílies que portin els seus fills a les escoles bressol municipals hauran de pagar un 10% més que el curs passat, que és el que s'ha encarat la quota de mitjana. Així ho denuncia Ara Parets ERC, que a la vegada avança que l'Ajuntament també ha creat una quota nova, de 100 euros per alumne en concepte de tallers i activitats de suport educatiu, que només afectaria el curs d'I2.

“En l'acord adoptat en la Junta de Govern del passat 25 d'abril, l'Ajuntament assenyala que el cost d'escolarització a I2 seria de zero euros, atès que la Generalitat havia incrementat l'aportació pública per plaça”, de-

tallen els republicans. Per això al Ple del maig demanaven explicacions a la regidora d'Educació, Casandra Garcia.

“La Generalitat no cobreix el 100% de la plaça d'I2 per alumne, i per això s'ha creat aquesta quota que tenen la majoria dels ajuntaments”, apuntava Garcia. També responia a l'augment general de la quota en un 10%, recordant que “des del 2011 la quota de les escoles bressol estava congelada i que des de llavors, l'IPC a Catalunya ha pujat un 29%”.

Davant de tot plegat, des d'ERC asseguren que “moltes famílies” els han fet arribar el seu malestar, en “no estar conformes” amb l'augment dels preus.

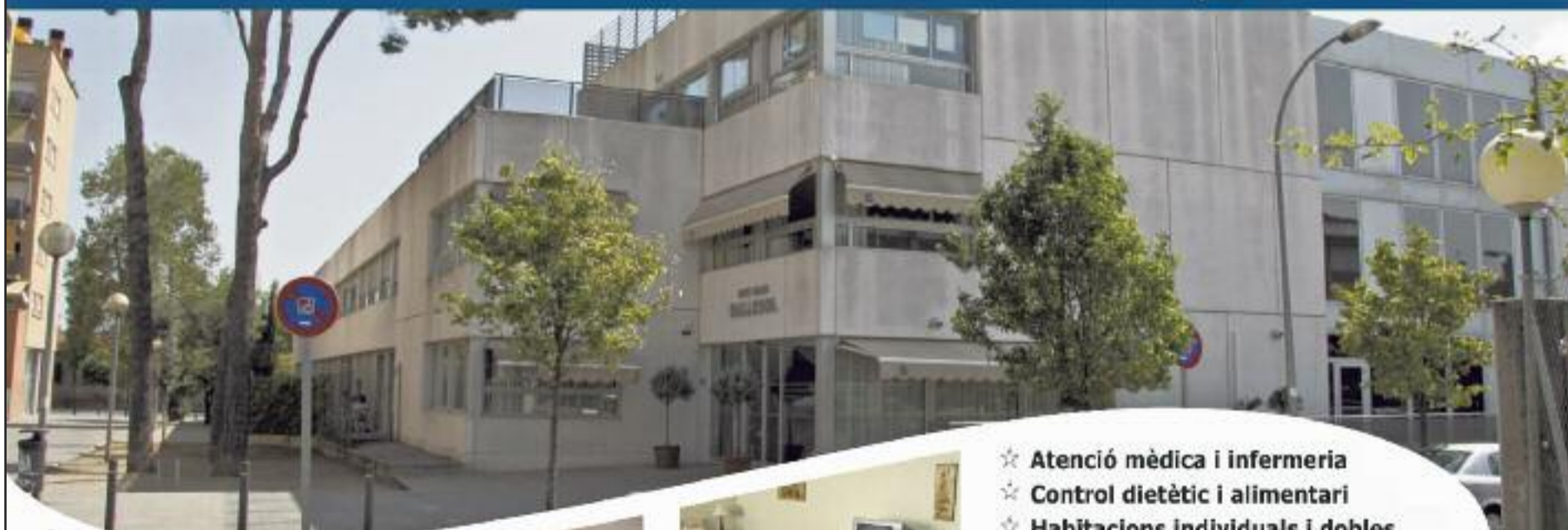

A Parets hi ha tres escoles bressol municipals. Foto: Ara Parets ERC

Centre Residencial Gent Gran

BALLESOL
Centres Residencials 3ra Època
★★★★★

- ☆ Atenció mèdica i infermeria
- ☆ Control dietètic i alimentari
- ☆ Habitacions individuals i dobles
- ☆ Apartaments per a persones vàlides
- ☆ Recuperacions postoperatòries
- ☆ Estadades temporals i permanents

Ballesol BARBERÀ DEL VALLÈS
C/. Abat Oliva, 24 - Barberà del Vallès

VISITI'NS, prèvia cita, i l'informarem

Servei integral i personalitzat amb la millor qualitat

INFO I RESERVES:

www.ballesol.es

93 747 90 49

Una joia patrimonial en perill

» El pou de glaç de Can Donadeu, a Sant Fost, és el més gran de tots els que es coneixen a Europa
 » La cúpula es podria esfondrar aviat per la manca de manteniment i el creixement de la vegetació

SANT FOST ▶ Els pous de glaç són construccions que antigament servien per emmagatzemar gel, que s'obtenia de la congelació de l'aigua estancada en les basses construïdes al costat. Al Vallès Oriental aquest tipus d'estructures abunden i entre elles en destaca una per les seves grans dimensions: el pou de glaç de Can Donadeu, a Sant Fost. Segons l'associació ecologista que vetlla per la conservació del patrimoni local, la Xopera, es tracta del pou de glaç més gran de tota la Mediterrània Occidental i probablement és el més gran d'Europa. "Al continent hi ha pous que són desconeguts, però el de Sant Fost és el més gran de tots els que es coneixen", detalla Miquel Catalan, secretari de l'entitat.

Segons recorda Catalan, l'origen d'aquest pou es remunta a finals del segle XVI i principis del XVII, quan els monjos de la Cartoixa de Montalegre, a Tiana, encarregaven la construcció d'a-

questa estructura a Sant Fost, que s'aixecava aprofitant la inclinació de la muntanya. Amb una alçada de 21 metres i un diàmetre de 14, podia emmagatzemar fins a 5.000 càrregues de glaç, és a dir, 620 tones per temporada, amb el qual després es feia negoci. "Va ser un pou molt actiu i va bastir de glaç la ciutat de Barcelona durant molts anys", recorda Catalan.

CRIT D'AJUDA

Aquest pou de glaç és, doncs, un "tesor arquitectònic i patrimonial", no només per a Sant Fost sinó per a Europa, considera el secretari. Amb tot, la deixadesa i la manca de manteniment posen en perill el futur d'aquesta construcció que, segons Catalan, "podria esfondrar-se aviat". "Si no es fa res, acabarà desapareixent i seria una pèrdua irreparable", lamenta. En aquest sentit, Catalan explica que hi ha "molt de perill" que s'enfonsi la cúpula, "la joia més emblemàtica del conjunt arquitectònic", a causa de les arrels dels arbres que han crescut en aquest espai. "La teulada de la torre d'extracció de glaç ja es va esfondrar fa uns anys i no volem que la cúpula corri la mateixa sort", apunta.

Estat actual del pou de glaç de Can Donadeu, amb arbres a la cúpula. Foto: La Xopera

Per evitar-ho, la Xopera reclama al propietari dels terrenys, que és l'empresa que gestiona la Pedrera de Canro, que tregui els

arbres de la cúpula i netegi tots els voltants del pou. "Estan obligats a mantenir la construcció, però no ho estan fent, malgrat la insistència també per part de l'Ajuntament, que el 2021 declarava el pou de glaç com un bé cultural d'interès local", detalla Catalan.

Davant d'aquesta inacció, el secretari avança que des de l'entitat estan lluitant per aconseguir

la declaració del pou com un bé cultural d'interès nacional, que els donaria la protecció i el finançament de la Generalitat. "Així tindrem la garantia que el pou es mantindrà", assegura Catalan. "El problema és que es tracta d'un tràmit lent i la nostra principal por és que el pou s'enfonsi abans que ens concedeixin aquesta categoria", conclou.

Orgull
 la publicació de reflexió LGTBI+

Deu anys recordant la revolta de la pagesia a Montornès

HISTÒRIA ▶ El 4 de gener de 1485 Montornès vivia un dels fets més importants de la seva història: la batalla decisiva de la Segona Guerra Remença, que enfrontava els aristòcrates i la pagesia, que es queixava dels abusos del sistema feudal. En aquest episodi, la pagesia local i comarcal, encapçalada pel pagès montornèsenc Bartomeu Sala, derrotava l'exèrcit enviat per la Diputació de Catalunya i comandat per Pere Anton de Rocacrespa, i aconseguia posar fi a aquests abusos de poder.

Això és el que recorda cada any des de fa deu anys l'espectacle musical *La Remença*, que vivia una nova edició d'èxit dissabte 25 de maig, de la mà de l'Associació La Remença. La representació, escrita per Xavier Bertran i musicada per Xavier Baurier, va estar dividida en sis actes, es va fer a diversos espais del municipi i va comptar amb prop d'un centenar d'actors dirigits per Toni Figuera.

Des de l'entitat destaquen que en aquests 10 anys la proposta ha

Moment de *La Remença*. Foto: Ajuntament de Montornès

crescut "amb la participació directa de moltes entitats, gremis comercials i professionals", fins a convertir-se no només en un dels grans actes del municipi, sinó també en una cita anual destacada en el panorama cultural català. "Tot i que la proposta va néixer com una commemoració històrica local, estava clar que transcendiria el marc de Montornès, tant per la importància general del tema com per l'ambició del seu tractament escènic", assenyalen.

Deu anys després del seu naixement, l'entitat avança que ara

"l'aspiració de *La Remença* és acabar formant part del llistat d'honor dels grans espectacles imprescindibles del calendari cultural català", com la Patum de Berga, el carnaval de Sitges o la Passió d'Esparreguera.

En aquest sentit, des de l'associació diuen que continuaran treballant fins a aconseguir-ho i com a exemple de la feina feta expliquen que al voltant de l'obra "estàn naixent projectes nous", com una Remença Jove amb escoles i instituts o una cantata per a corals de les cançons de l'obra.

Montmeló ja ha escollit el cartell de la seva Festa Major

SOCIETAT ▶ Enguany, l'Ajuntament de Montmeló ha recuperat el concurs popular d'elaboració del cartell de la Festa Major, el qual ha tancat amb èxit, ja que ha permès escollir el que serà la imatge de l'edició del 2024, que se celebrarà del 27 al 30 de juny. És obra de Martina Tristany, veïna de Montmeló, de 19 anys, que ha dissenyat la proposta més votada pels veïns.

El cartell guanyador el protagonitza el número 2024, que "apareix envoltat d'elements festius clàssics de la Festa Major i

també d'elements propis del municipi", detallen des de l'Ajuntament. Els gegants, el Vibrot, el mocador de Festa Major, les castanyoles de les gitanes o les 'carretilles' són alguns dels objectes que es poden apreciar, amagats entre els colors.

Pel que fa a la recuperació del concurs, el regidor de Festes i Tradicions, Imanol Martín, ha assegurat estar "content" de tornar a tirar endavant la iniciativa i també de la participació amb què ha comptat, ja que s'hi han presentat 31 cartells.

Tristany amb el cartell de la Festa Major del 2024. Foto: Aj. de Montmeló

Foto: Alberto Lores / PIN Madia

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

Ayuda en Acción

La riera Seca, recuperada del vessament d'oli un any després

SANTA PERPÈTUA ▶ Fa poc més d'un any, el 13 de maig del 2023, la riera Seca es tenyia de groc arran d'una fuga en un dipòsit de l'empresa Lípidos Santiga de Santa Perpètua, especialitzada en la producció de greixos i olis. Aquest incident provocava un vessament d'uns 1.000 metres cúbics d'oli alimentari de gira-sol i de palma, i mobilitzava desenes d'efectius per evitar que la catàstrofe s'estengués riu avall. Ara, un any després, la riera ja s'ha recuperat d'aquest desastre i l'Ajuntament ha donat per tancat aquest episodi.

Imatge del dia del vessament, el 13 de maig del 2023. Foto: Aj. Santa Perpètua

Davant d'aquesta bona notícia, el regidor de Canvi Climàtic i Transició Energètica, Sergi Hernández, ha mostrat la seva satisfacció per la recuperació de l'espai natural, després d'un accident que "va suposar una crisi mediambiental", lamenta. Malgrat que en un primer moment els Agents Rurals advertien que no s'havien detectat afectacions en la fauna, ja que l'oli no era tòxic, el subsol sí que s'hauria vist afectat

pel vessament. Per això, l'Ajuntament ha estat fent sondejos de petit diàmetre a través dels quals ha mesurat el nivell de l'aigua subterrània, per controlar possibles bosses d'oli que poguessin quedar en el subsol de la riera.

La feina feta al llarg d'aquest any, per tant, és destacable, però també ho és la feina feta en el moment del vessament, quan es va posar en marxa el que Hernández

ha titllat com "un operatiu sense precedents" que va fer que, durant dies, l'empresa, l'Agència Catalana de l'Aigua, els Bombers i els ajuntaments de Santa Perpètua i de la Llagosta treballessin plegats a la zona. Cal recordar que es va construir un mur per evitar que l'oli arribés al riu Besòs, i que es va anar traient aquesta substància a través de bombes extractores i camions cisterna.

La biblioteca de la Llagosta: tres dècades sent referent

LA LLAGOSTA ▶ La Llagosta obria la seva primera biblioteca municipal el 1972 al carrer de Santa Teresa, en un local cedit per la Caixa d'Estalvis de Sabadell, però el 1994 va traslladar l'equipament a l'emplaçament actual, a Can Pelegrí, per motius d'espai. Aquest passat mes de maig es complien 30 anys de la seva nova la posada en funcionament després del trasllat, que va permetre a la biblioteca no només ampliar-se, sinó convertir-se en un equipament de referència al municipi.

Per celebrar l'efemèride, s'han programat recentment diferents propostes amb la col·laboració de l'Ajuntament, la Diputació i la Generalitat. Destaca l'organització d'un club de lectura, d'una tertúlia sobre el futur de la biblioteca, de diverses activitats infantils i d'una mostra virtual de fotografies que il·lustren la progressió de l'equipament en aquests darrers 30 anys. Són imatges extretes de l'Arxiu municipal que es publicaran a les xarxes socials fins al 10 de juny per compartir-les amb tots els veïns.

Imatge d'arxiu de la biblioteca a Can Pelegrí. Foto: Biblioteca la Llagosta

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniaxarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

La presidenta de la Diputació, Lluïsa Moret, té previst visitar la comarca el dia 11 de juny. Passarà per tres municipis, Caldes de Montbui, Cardedeu i Granollers. En aquest últim lloc oferirà una roda de premsa amb l'alcalde, Alba Barnusell.

Acord clau contra les males olors que afecten el Baix Vallès

MEDI AMBIENT ▶ La Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) analitzarà l'origen dels episodis de males olors que fa més de dos anys inquieten el veïnat de la Llagosta, Mollet i Santa Perpètua. El rector de la UPC, Daniel Crespo, i els alcaldes d'aquests tres municipis signaven divendres 31 de maig un acord per fer un estudi innovador amb el qual es mesuraran diversos elements que habitualment no s'analitzen des de la xarxa de cabines de qualitat de l'aire de la Generalitat.

En concret, s'instal·laran 15 cabines, cinc a cada municipi, que a partir de l'octubre i fins al 2028 avaluaran la qualitat de l'aire amb informes periòdics per determinar d'on provenen les males olors i concloure si són contaminants o no. El projecte comptarà amb diverses fases i amb un sistema de participació ciutadana per tal que els veïns puguin informar de manera àgil i amb detall cada cop que detectin un episodi de males olors.

Els alcaldes recordaven que l'agost del 2022 la situació va ser

Dionisio, Crespo, Garcia i Sierra. Foto: Gemma Sánchez/ACN

“insuportable”. “L'episodi de males olors va durar 10 dies i els veïns no podien dormir amb les finestres obertes”, deia l'alcalde de la Llagosta, Òscar Sierra, que explicava que la situació va portar de corcoll les policies locals, protecció civil, alcaldes i regidors per esbrinar d'on venia l'olor. “Va ser llavors quan vam decidir que necessitàvem que la ciència ens ajudés”, assegurava, tot apuntant que des d'aquell gran episodi del 2022 hi ha hagut nous casos sistemàtics que fan que els 90.000 veïns d'aquesta àrea se sentin inquietis.

Per la seva banda, les alcaldesses de Mollet i Santa Perpètua, Mireia Dionisio i Isabel Garcia, també valoraven positivament aquest pas que “és un clam i un reclam”, deien, que ha de servir per treure l'entrellat sobre la toxicitat d'aquestes males olors que van arribar a causar picor de colls, coïssor d'ulls i problemes respiratoris.

Pel que fa a l'acord signat, preveu que cadascun dels tres ajuntaments destini prop de 100.000 euros a finançar la recerca. Amb tot, els consistoris estan pendents que la Generalitat s'hi impliqui econòmicament.

En marxa la comercialització del Sector N

LES FRANQUESES ▶ El Ple del mes de maig donava llum verda a la venda de quatre parcel·les del Sector N per tres milions d'euros, com a primer pas de la comercialització d'aquest nou polígon industrial que ja encara la recta final de la seva urbanització. Segons l'Ajuntament, aquests tres milions s'invertiran en habitatge de protecció oficial, en serveis i en la millora i manteniment d'equipaments i via pública.

Escolten el veïnat per crear el nou Pla d'Igualtat

LA ROCA ▶ L'Ajuntament de la Roca està organitzant diverses trobades amb el teixit veïnal, associatiu i comercial del poble amb l'objectiu d'incorporar les seves visions, demandes, propostes i necessitats al nou Pla local d'Igualtat de Gènere que s'està elaborant. Tot plegat servirà per fer una diagnosi de la igualtat de gènere que hi ha al municipi i també per poder fer polítiques que permetin millorar en aquest sentit.

Tret de sortida al 13è Cicle de Jazz de l'Ametlla

L'AMETLLA ▶ El 13è Cicle de Jazz de l'Ametlla ja està en marxa. Donava el tret de sortida l'1 de juny amb un concert inaugural de la saxofonista i cantant Eva Fernández. Demà, dissabte 8, es farà el segon concert de la mà de Marco Mezquida i tots els dissabtes restants fins a finals de mes hi ha programades més actuacions. En total, són cinc concerts que tenen l'objectiu d'apropar aquest tipus de música a tots els públics.

Pren forma el primer habitatge cooperatiu

CARDEDEU ▶ La construcció del primer bloc d'habitatge cooperatiu en cessió d'ús i sense ànim de lucre a Cardedeu ja està en marxa. Es posava la primera pedra el 26 de maig, en el solar que està situat al carrer de la Serreta, al Poble Sec. L'edifici, impulsat per una trentena de socis de Sostre Cívic de Cardedeu i voltants, constarà de 39 habitatges, 20 dels quals de protecció oficial, i d'un 20% d'espais col·lectius.

La paparra en qüestió. Foto: Arxiu

Una plaga de paparres posa en alerta el Vallès Oriental

SOCIETAT ▶ Amb l'arribada de la calor arriben les plagues d'insectes, i el Vallès Oriental s'està veient afectada per una des de fa dies. En concret, es tracta d'una plaga de paparra *Hyalomma lusitanicum*, que pot ser un potencial transmissor de malalties.

Segons els experts, aquest tipus de paparres són actives i persegueixen les seves possibles víctimes, a diferència de les paparres més conegudes que espe-

ren el pas d'una persona o animal per enganxar-s'hi. Aquesta mateixa plaga està posant en alerta altres comarques de Catalunya, sobretot a les que es troben al voltant de Barcelona.

Per evitar la seva picada, es recomana anar amb compte als espais on més proliferen, com parcs, jardins, escoles i clubs esportius, on els experts recomanen anar amb roba llarga i de colors clars, i amb calçat tancat.

La Garriga tindrà 15 nous pisos de protecció oficial

LA GARRIGA ▶ El Ple del mes de maig de l'Ajuntament de la Garriga aprovava l'inici de la licitació de l'obra de construcció de 15 habitatges de protecció oficial destinats a lloguer al carrer Can Terrers, a la zona de la plaça de la Pau. El projecte també preveu la construcció de 15 places d'aparcament i 10 trasters. El pròxim pas serà l'adjudicació de les obres i la determinació de la seva durada.

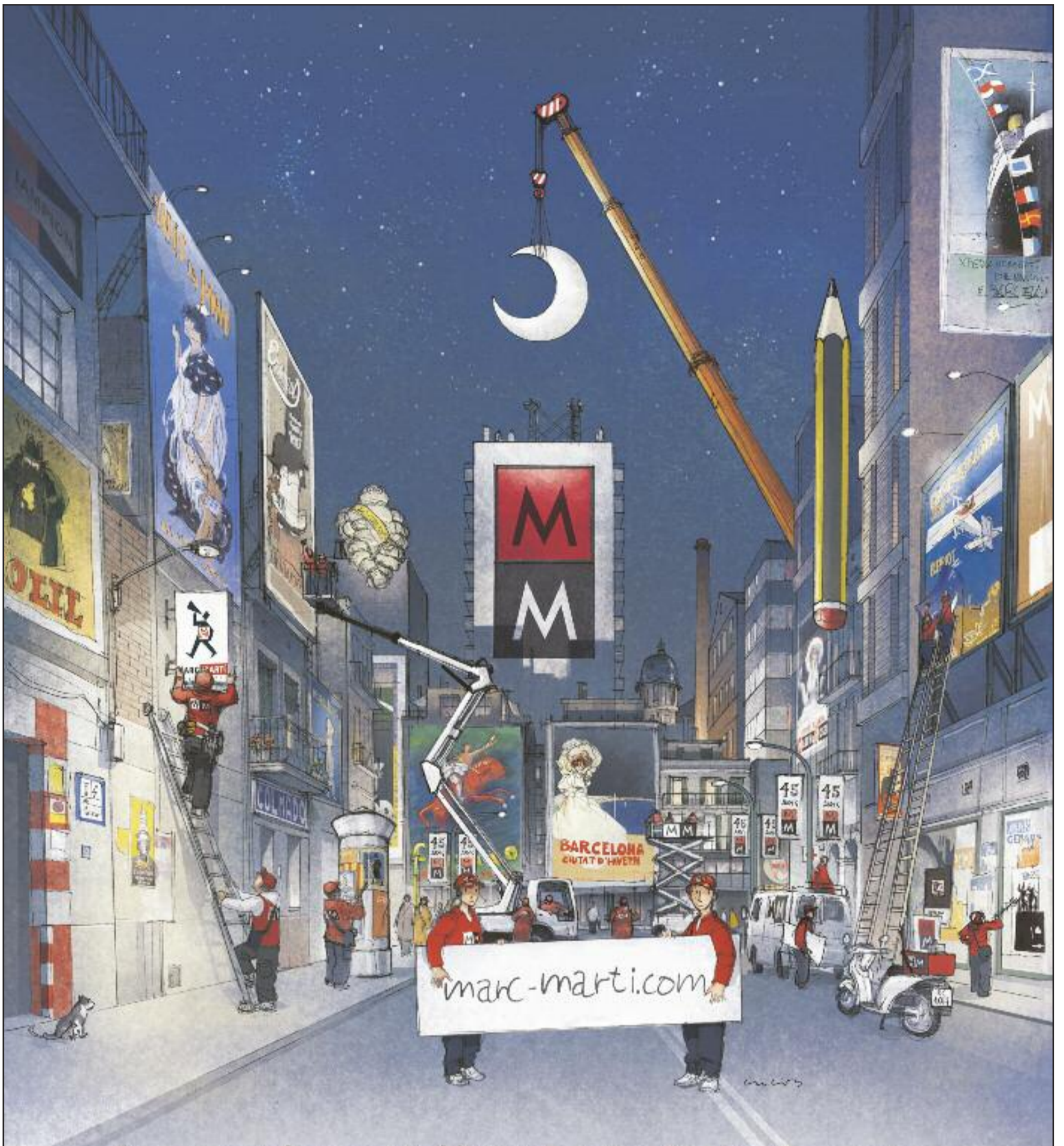
Els veïns trien el futur dels residus a Lliçà de Vall

LLIÇÀ DE VALL ▶ L'Ajuntament de Lliçà de Vall ha donat el tret de sortida al procés participatiu 'Lliçà Tria', que posa en mans de la ciutadania el futur dels residus del municipi i el seu model de recollida i gestió. A finals del maig es van fer dues sessions informatives i de reflexió amb els veïns del poble, que fins al 16 de juny poden votar el model que prefereixen.

Identificar-los
amb **XIP** i **XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Campiones indestructibles

» La molletana Alexia Putellas i Jana Fernández guanyen la 3a Champions després de superar lesions
 » "El sacrifici ha valgut molt la pena", diu la vilassarenca Ona Batlle, amb una ferida al pòmul esquerre

Toni Delgado
MOLLET

"El temps és el millor autor: sempre troba un final perfecte", defensava el genial Charles Chaplin. La frase de *Charlot* encaixa amb el que es va viure el passat dissabte 25 de maig a San Mamés, quan faltaven tres segons per al minut 95 i feia tres minuts i mig que Alexia Putellas (Mollet del Vallès, 1994) havia saltat a la gespa.

La molletana remata la passada des de l'esquerra de Clàudia Pina i quan veu que la pilota entra a la porteria de Christiane Endler, es treu la samarreta, se la posa entre les dents per no perdre-la pel camí i fa una reverència a l'afició. "Havia entrat per aguantar una mica més el resultat, però he vist claríssim que hi havia allà un forat, i la Pina, com sempre, me l'ha deixat perfecta per impactar-la amb l'ànima", reflexiona després la capitana a Laura Brugués per a TV3.

No és un gol qualsevol. És el 2-0 a favor de les blaugrana, la diana de la tranquil·litat després de l'inicial d'Aitana Bonmatí. La confirmació que, ara sí, el totpoderós Olympique Lyonnais, el botxí en dues finals (4-1, 2019 i 1-3, 2022), ja no té res a fer i que Putellas aixecarà, a les 20.13 hores, la tercera Champions per al Barça i el quart títol sobre quatre possibles, després de guanyar també la Supercopa, la Lliga i la Copa de la Reina. Jana Fernández (Sant Esteve Sesrovires, 2002) balla, canta, plora i viu mil

Jana Fernández celebra la tercera Champions del Barça amb Coll i Alexia Putellas aixeca el trofeu dirigint-se a la grada. Foto: German Parga/FC Barcelona

emocions alhora. Fa temps que a la sesrovirenca i la molletana els ha tocat patir la cara més fosca de l'esport: les maleïdes lesions.

"NO VAIG SER PROU RÀPIDA"

"No vaig ser prou ràpida per comprar una entrada, però sí per reservar els bitllets d'avió i l'allotjament. Volia enviar des de ben a prop la meua energia a l'equip, sobretot, a Alexia Putellas i Jana Fernández. Després dels pares, són les dues persones que més m'inspiren perquè no només són grans futbolistes, sinó que sumen al grup fins i tot quan han estat lesionades", m'explica l'endemà la Laura, una aficionada martorellenca. Una de les més de 40.000 persones que van voler donar suport al Barça. La majoria van contribuir a establir un nou rècord d'assistència a una fi-

nal femenina de la Copa d'Europa: 50.827 persones.

Fernández no ha debutat aquest curs a la Champions. Hauria pogut jugar la final si Irene Paredes no s'hagués recuperat de la trepitjada de Melchie Dumornay en el primer minut del partit. A la sesrovirenca li va canviar la vida el 12 de febrer de 2022, sis dies abans del seu 20è aniversari, quan es va trencar el lligament encreuat del genoll dret. Va estar més d'un any sense jugar i va reparèixer contra el Villarreal CF, just el mateix rival contra qui va tornar aquesta temporada, el passat 13 d'abril. Fins aleshores, per culpa de les lesions només havia pogut disputar un partit. A la Lliga, Fernández està tenint minuts i a bon nivell.

Putellas va marcar el seu 190è gol en 426 matxs i va aixe-

car el seu 30è títol poc després de renovar el contracte fins al 30 de juny de 2026. La capitana es va trencar el lligament encreuat anterior del genoll esquerre el 5 de juliol de 2022 en un entrenament amb la selecció espanyola, a l'Abadia de Bisham i un dia abans de l'inici de l'Eurocopa de 2022. Es perdria quasi tota la temporada i tornaria als terrenys de joc contra el CD Sporting de Huelva, el dia que l'equip va rematar la Lliga. Al Phillip Stadion d'Eindhoven, va participar gairebé 10 minuts en la segona Champions guanyada contra el VfL Wolfsburg (3-2).

Un cop al genoll esquerre el passat novembre en un partit contra el Benfica va obligar a Putellas a tornar a operar-se, i quan semblava veure la llum, va haver de repetir visita al quiròfan per fer-

se una artroscòpia. Mentre tracta de recuperar el seu millor nivell, no deixa de sumar títols. Títols que deixen moments i records per a sempre. Instants compartits i també ferides de guerra, com la d'Ona Batlle al pòmul esquerre. La vilassarenca va tornar al Barça aquest estiu procedent del Manchester United i després de passar pel Madrid CCF i el Levante UD.

"NO VAIG SER PROU RÀPIDA"

Un dels grans motius de pes del retorn a Barcelona era aixecar la Champions, i ho va fer a San Mamés amb l'esmentada ferida al pòmul, fruit de l'impacte involuntari dels tacs de Kadidiatou Diani. "Em fa una mica de mal. Amb la festa d'ara em passarà tot. El sacrifici ha valgut molt la pena", confessava Batlle a *Teledporte*.

**Amb amor
i responsabilitat**

... ADOPTA
als que han estat abandonats

145.371

lectors metropolitans

usuaris únics del 01/05 al 31/05 del 2024 www.wf

grup comunicació21

liniatarxa.cat

el diari
metropolità

UNHCR
ACNUR

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

**LES PERSONES QUE ESTAN
FUGINT ET NECESSITEN**

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

No t'ho perdís

Foto: Ariel Martini/Sónar

Sónar 2024

El Sónar torna a Barcelona els dies 13, 14 i 15 de juny amb una nova edició que es presenta amb una setantena d'artistes. Kaytranada, Jessie Ware, Ben Böhmer i Floating Point són els noms més destacats del programa, que aposta, un any més, per la música electrònica. Com sempre, també inclou el Sónar+D, un programa complementari relacionat amb la innovació, la tecnologia i les arts creatives que van més enllà de la música. En aquest sentit, hi ha organitzades propostes com xerrades, exposicions, *workshops* o instal·lacions artístiques, entre altres.

Famosos

El cantant Lluís Sánchez (Lleida, 1996) s'ha proclamat guanyador de la tercera edició del programa musical *Eufòria*, de TV3. Va aconseguir el 58% dels suports del públic i aquesta victòria el portarà a signar el seu primer contracte musical, a viatjar a Miami per rebre una *masterclass* als estudis d'Universal Music, a actuar al Share Festival i a enregistrar la cançó de l'estiu de TV3. Sánchez ha estat el participant que ha aconseguit més vots en el conjunt de les tres edicions fetes fins ara i del seu pas pel programa destaca la seva progressió en tots els estils musicals, tant amb el micro com amb les coreografies. Abans d'entrar a *Eufòria*, el lleidatà ja componia les seves pròpies cançons amb la seva guitarra i destacava a les xarxes socials pels covers que feia a peu de carrer, versionant les cançons més conegudes del pop anglès, català i també espanyol.

La fitxa

QUI ÉS?

LLUÍS SÁNCHEZ

ÉS FAMÓS PER...

Ser un reconegut músic emergent

És una jove promesa musical catalana

QUÈ HA FET?

Ha guanyat el concurs musical 'Eufòria 3'

S'ha proclamat vencedor del programa de TV3

A LES XARXES...

Felicitations pel seu èxit

Els seguidors del programa li donen l'enhorabona

Llibres

Un llegat
Rosa Regàs

En aquest llibre, l'editora i escriptora repassa els moments de la seva vida que més l'han marcat, sense tabús i de forma directa. Regàs parla de l'exili, de la postguerra, del seu matrimoni i de com a poc a poc es va fer lloc en un món d'homes sense tenir cap referent femení. A la vegada, reflexiona sobre el moviment polític i social que viu Catalunya i l'Estat.

Teatre

Retrat de l'artista mort
Davide Carnevali

Aquesta obra tracta sobre els desapareguts de la Guerra Civil espanyola i els de l'Argentina del dictador Jorge Rafael Videla. Està construïda a partir de relats en primera persona i és tota una reflexió sobre la barbàrie dels feixismes que s'enllaça amb l'actualitat, davant l'augment de l'extrema dreta. Es pot veure al Teatre Lliure de Barcelona fins al 16 de juny.

Música

Sobretaula a casa
Pau Casares

El saxofonista i clarinetista barceloní presenta aquest disc produït pels seus fills, que navega entre els diferents estils de la història del jazz. En algunes cançons l'acompanyen els seus col·laboradors habituals dels últims anys, com Irene Reig i Josep Maria Farràs, trompetista de calibre mundial. A l'àlbum destaquen els ritmes del swing i els solos.

Pelis i sèries

Bad Boys: Ride or Die
Adil El Arbi i Bilall Fallah

La parella de policies més famosa del món torna amb un nou film que, com sempre, barreja l'acció i la comèdia. Es tracta de la quarta entrega de la saga, protagonitzada pels actors Will Smith i Martin Lawrence, que en aquesta ocasió viuran noves aventures i un gir de guió inesperat que els portarà a fugar-se i a marxar de Miami.

ESTILS DE VIDA

Una alternativa a l'operació biquini

Foto: Freepik

DIETES

L'operació biquini és una mena d'ansietat que ens entra a mesura que s'acosta la calor i l'hora de tornar a la platja. A conseqüència d'aquesta inquietud, ens matem a treballar al gimnàs o adoptem dietes extremes. La realitat és que això no funciona per a la majoria de les persones. El que és efectiu és seguir regularment unes pautes d'alimentació i d'exercici físic que, sense tant d'esforç, ens permetran mantenir un cos saludable i, per què no, també més atractiu, si aquest és el nostre objectiu.

Les dietes que es posen de moda posen l'accent en diversos elements per separat, però qualsevol estratègia real i duradora implica una estratègia global. Cal menjar aliments naturals i de proximitat cada dia: fruites, verdures i hortalisses. I cal substituir els elements més calòrics per quantitats regulars de llegums, cereals integrals, peix fresc, carn blanca, fruits secs o llavors.

Quant a l'exercici físic, no cal posar en risc la salut amb entrenaments intensos i condensats en poc temps. El que cal és tonificar els músculs i cremar greix quatre cops per setmana durant trenta minuts. I caminar regularment. Aquest programa d'entrenament és eficaç i assequible per a tothom.

Les claus.....

BIQUINI

No és una bona idea associar la dieta o l'exercici a una qüestió merament estètica

DIETA

Qualsevol dieta efectiva i ràpida ha d'incloure diàriament fruites, hortalisses i verdures

EXERCICI

Un programa assequible és caminar cada dia i fer treball específic quatre cops per setmana

PROFESSIONAL

Si volem accelerar el procés, cal consultar un especialista

Foto: Freepik

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al 33512

Envia **SMS** amb la paraula **UCRAÏNA** al **38088** i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (30x60x10)

33€ Set de cuina (15 persones)

20€ Tenda de platja (4 x 6 metres)

* Depèn del tipus de aportació. Els preus són orientatius i podrien variar. Els beneficis es destinaran a ajudar a les víctimes de la guerra a Ucraïna. Més informació: www.cruzroja.es

CORPUS 2024

**ALLÀ ON ENS NECESSITEN,
OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA**

Fes un donatiu

www.caritascatalunya.cat

bizum: 38031

ES69 2100 5000 5802 0008 9517

